

FOGALOMRENDSZEREK ÉS TEREMTETT VILÁGOK A KORTÁRS KÖLTÉSZETBEN

Készítette: Locsmándi Luca Mária

Témavezető: Horváth Eszter

A művészetben a gondolat hasonló természetű, mint a fizikában az energia: nem vész el, csak átalakul. Dolgozatomban arra teszek kísérletet, hogy a klasszikus képzőművészet nagyjainak (Fernand Léger, Pablo Picasso, André Breton és Juan Gris) papírra vetett gondolatainak, hitvallásának és vezérlő elveinek jelenlétét a kortárs költészet két fiatal képviselőjének (Kertai Csenger és Vecsei H. Miklós) írásaiban keressem. Kutatásom során Vecsei H. Miklós első, valamint Kertai Csenger második kötetének verseit vizsgálom. Hipotézisem szerint a szürrealizmus és a kubizmus alkotói által megfogalmazott tézisek a művészet olyan eszenciáit tartalmazzák, amelyeket nem csupán a képzőművészetben, hanem a költészetben is tetten érhetünk. Ezek a gondolatok pedig korszakokon átívelő kincskeresésre invitálják mindazokat, akik nyitott szemmel és kíváncsisággal fordulnak e művek, alkotók, valamint önmaguk, a befogadó belső világa felé.

Ennek illusztrálására a térpoétika elvét hívtam segítségül. Az elméletet felhasználva szeretném vizsgálni az alkotók és befogadók szerepét, a két létmód közötti összefonódásokat. Ezen felül megkísérlem bebizonyítani, hogy a művészeti ágak inspirálódnak egymásból, hatnak egymásra, valamint egyetlen alkotó kreativitásán belül is létezhetnek. Esszémben elindulok a képzőművészek által megfogalmazott alkotói irányelvek művekben keresése mellett a befogadó belső képalkotásának megértése felé is. Esszém egyik célja, hogy rávilágítson arra, hogy ha egy képzőművészeti alkotás olvashatónak nevezhető, akkor a költészetnek is van vizualitása.

SYSTEMS OF WORDS AND CREATED WORLDS IN CONTEMPORARY POETRY

The nature of thoughts in art is much like energy in physics it is never lost, merely reformed. In my essay I am making an attempt to prove that the Ars poetica, thoughts and faith due to the words of the great classic artists (Fernand Léger, Pablo Picasso, André Breton és Juan Gris) are easily and very much to be found in contemporary Hungarian poetry. In order to prove the presence of such similarities in classic art's and contemporary poetry's written materials, I will analyse Miklós H. Vecsei's first and Csenger Kertai's second poetry book.

Pursuant to my hypothesis the artists of surrealism and cubism (listed above) had captured and written down the essence of art that can also be found in poetry. These thoughts are inviting us to an

endless treasure hunt and are available for those, who turn towards the objects of art, the artists and their inner world with open eyes and curiosity.

In order to illustrate this, I used the ideals of the poetry of space. By using this theory, I would like to examine the role of the creators and consumers, and the interlacement between these two moods. Beyond that I venture upon proving that the different forms of art are inspired by each other, effect one another, and capable of existing within one creative mind. In my essay besides beginning to search for the artists' *Ars poetica* in their works, I am setting in understanding the inner imagery of the audience. The aim of my essay is to enlighten the fact that a piece of art is readable than poetry has visuality as well.